

Solsangen

Tilskrevet Frans av Assisi

Lovet være du, min Herre, med alt du har skapt.
Særlig herr bror Solen, som gir oss dagen,
og du gir oss lys ved den.

Og den er skjønn og stråler med stor glans.
Av deg selv, Allerhøyeste, er den et avbilde.

Lovet være du, min Herre, for søster Månen og stjernene,
på himmelen skapte du dem, klare og kostelige og vakre.

Lovet være du, min Herre, for bror Vinden
og for luften og skyene og himmelen og allslags vær,
for ved det lar du all din skapning få livets opphold.

Lovet være du, min Herre, for søster Vannet
som er nyttig til alt og ydmykt og kostelig og vakkert.

Lovet være du, min Herre, for bror Ilden,
for ved den lyser du opp i natten.
Og den er skjønn og sterk og mektig.

Lovet være du, min Herre, for søster Jorden, vår mor,
som oppholder oss og som leder oss
og frembringer frukter og gress og fargerike blomster.

Lovet være du, min Herre, for alle dem
som tilgir av kjærlighet til deg
og lider vondt og overlast.

Lykkelig er den som bærer det med tålmod,
for av deg, aller høyeste, skal han få sin krone.

Lovet være du, min Herre, for vår søster den legemlige død,
som ikke noe levende menneske kan unnslippe.
Ve den som dør i dødssynd.

Lykkelig den som lar din hellige vilje skje,
for den annen død skal ikke ramme ham.

Lov og velsign min Herre, og takk ham,
og tjen ham med stor ydmykhet.

Amen.

